77 מ

יונתן בן עוזיאל

נתכון מתמן בידא מקיפא ובדרע מרמם בגין בן פקדה גי אלהה למעבר נת יוסא דשבתא: מו עמי בני ישָרָאֵל הָווֹ זָהִירִין גָבֶר בָּאִיקָרָא דְאָבוּי וּבְאִיקָרָא דְאִימִיהּ הֵיכְכָּא דְפָּקִידְכוֹן מֵן בִּגְלֵּל דְיוֹרְבוּן יָמִיכון וּמן בּגְלַכּ דְיַיַשׁב לְכוֹן עַלּ אַרְעָא דְיֵי אַלְּהָכון יָהִיב לְכוֹן: יי עמי בְגִי ישׂרָאַל כְּא הָהָוון קְשוּלין כָּא חברין ולא שוהפין עם קמולין ולא יתחמי בכנישתחון דישראל עם קטולין דלא יקומון בניכון מן בּתְריכון וְיֵלְפוּן לְחוֹן הִינוֹן לְמָהָוִי עם קְמוֹלִין אַרוּם בְּחוֹבֵי קְמוֹלְיָא הַרְבָּא נְפִיק על עלְּמָא: עמי בְּגִי ישֶּׁרָאֵל לָא הָהָװוֹן גִיורִין לָא חַבְּרִין וְלָא שִׁוּהָפִּין עם גִיורִין וְלָא וְתְחָמֵי בַּבְנִישַׁתְהוֹן דִישִּׂרָאֵל עם גִּיורִין דְּלָא יְקוּמוּן בָּגִיכוּן מון בַּתְּרֶיכְוּן וְיַלְפוּן לְהוּן הִינּוּן לְּמָחֲנִי עם גִיורין אַרוּם בְּחובִי גִיורָא מוֹתָא נְפִיק על עלמא: עמי בגי ישראל לא תחוון גגבין לא הברין ולא שותפין עם גגבין ולא יתחמי בכנישתחון דישראל עם ננבין ארום בחובי ננבנא בפנא נפיק על עלמא: עמי בני ושראל לא ההוון מסהרין סהָבי דְשִׁיקָרָא כָּא חַבְּרִין וְלָא שׁוּתָּבִּין עם סִסְהַבִּי סְהַבִּי דְשִׁיקְרָא וְלָא יִהְחָטִי בַּכְנִישַׁתְהוּן דְיִשְׂרָאַלֹּ עִם מָפַהַרין סהַבי רָשַקְרָא אָרוָם בָּחובִי מְסַהָבִי שַׁקְרָא עַנָנִין סַלְּקִין וּמִשְׁרָא לָא נָחִית וּבְצוֹרְתָא אָתִי עַל עַלָּסָא: יוּ עִמִי בָּנֵי וִשְּׁרָאֵל לָא הָהָװוֹן הַמוּדִין לָא הַבְּרוֹן וְלָּא שׁוּהָפִין עם הַמוּדִין וְלָּא יִתְחָמֵי בּּכְנִישִּׁתְהוֹן דישראל עם המודין דבא יקומון בניכון מן בתריכון וולפון להון אינון למהני עם המודין ולא נירוג סָר מנָכון יַת אַנְהַתִּיהַ דְּחַבְּרִיה וְלָא יַירִוֹג חַר מִנְכוֹן יַת בִּיתִיה דְחַבְרֵיה וְלָא תַקְּלֵיה וְלָא אַמְתֵיה וְלָא תּוֹרֵיה וְלָא חַמְרֵיה וְלָא כָּל מָאן דְאִית לְחַבְרֵיה אָרוֹם בחובי חַמוּרְיָא מַלְּכוּתָא מְתְּרְיָא בּגַכְסִיהוֹן דַבְנֵי נְשָׁא לְמַסָב וַתְהוֹן וְגָלוֹתָא אַתְוֹא על עַלְמָא: יֹפ וַת פַּתְנְסָנָא הָאַלֵין סְלֵיל וְיָ עם כְּל

בעל השורים. צעו ירום מלב שבלכו לגרשי הפי אין בלבו שנאה כגון מסירים. בעי גרושת הלב שבלכו לגרשי הפי אין בלבו שנאה כגון הרו של מידים בעי גרושת הלב שלמים למרכן בא שלמש של שלמש של שלמוש של שלמון של שלמוש של שלמוש של שלמוש של שלמוש של של מואר בדברים של כליי ומקשטת שלמה לפלי כדי בל מלה של הוא בדברים של כליי ומקשטת שלמה לפלי כדי בל מלה שלא לריבו ללה שלאה מעוד בל אלו המדות פנש הולין לריבו ללה שלאה מעוד בל אלו המדות פנש הולין לריבו להו של המא בל משוב הול מעוד בל לאו המדות פנש הולין לריבו להו המא בל מעוד בל מל הלא בל שלמון של הלאשועות במין בל הליי בל שלמון של הלאשועות במין לה הלא בל שליין בי ס"מ בעומ" מרכי בל מעוד הלא הענד משום מים גולים לל הענד מל של הלאף ללליקה בל המאון בל לל העלד ולמות במין של העלה בל הליי בל הליים לל העלד הול הלא בל הליים לל העלד הלא העלה בל הליים לל העלד הלא העלה בל הליים לל העלד הלא העלה בל הליים לל העלד הליים לל העלד הוא בשילל הי בי בלי לל העלד הוא בשילל הי ברים בל הוא בל הליים לל העלד הוא בשום מים גולים לל העלד הוא בשילל הי בי בל לל העלד הוא בשום מים גולים להליים לל העלד הוא בשילל הי בשילל הי בל בליים לל העלד הוא בשום מים גולים להליים לל העלד הוא בשילל הי בל בליים לל העלד הוא בשילל הי הוא בל הוא בל הוא בל הוא בל הוא הוא בל הוא

שפתי חכמים 
דלל"כ מה ענין הזכרת העבדות לכלן: ז וא"ת ל"ל לרב"י לפרש זם 
יותר מכל עבדת הדברות י"ל דקשה לרש"י וו"ד דולא תנאף ל"ל 
ומהרן אין ניהוף אלא באבת איב ומוסיף על ענין ראשון על לא תרלא 
ומהרן אין ניהוף אלא באבת איב ומוסיף על ענין ראשון על לא תרלא 
כלומר הזהר בצלוה זו דלא תרלא ובזה תפרוש מהדבה עבירות חדא 
דלא תנאף כי יעלה על דעתו שמא הבעל לא יתן לו אשתו ובזה יבא 
לידי רלית' וכן דולם ועיין בק"מ ישוב אחר ע"ז: חר"ל אין להקשות 
לידי רלית' וכן דולם ועיין בק"מ ישוב אחר ע"ז: חר"ל אין להקשות

ינו שגוכור מו הכל וביאר כי יכנס בכלל הפדה אפי' התאוח כי אם יתאות לגול פחברו דבר מכל אשר לו ולא יוכל לעשות כן כי הבר ומכן הבר תקוף ממנו או שיש במקובו אימת מלנות עובר בלאו הזה והוסיף בכאן שדהו לדרוש כה שאמרו במכילתא אי מה הפרם מפורש בנכסים הממלמלים שאין להן אחריות וכשהוא אומר במשנת אר צוך ה' אלא נכסים המכלמלים שאין להן אחריות וכשהוא אומר במשנת העדוך היה שדהו על כרהך מה הפרט מפורש בדבר שהוא קונה ומקנה אף כל דבר שהוא קונה ומקנה: (יע) מתוך האש הענן ומקנה בל ביאר למתיך האש כי ענן וערפל סביביו: קול גדול ולא יוסף. מתרמיד בנשימה אחת וכדת הקב"ה אינ' כן לא הי' פוסף ומשלא היי פוסף לא הי' מוסיף לפי שקולו הזק וקיים לעולם. ד"אלא יסף לא היי באשה

שנם בשבת בתיב וכבדתו שלריך לכבדו במאדל ורסות: ולמען יימב קר. תגין על הטי"ה שעברתו אמו כ' חדשיסואביו ואמען יימב מדות האמנורות בנדרים ואם סימנם אסנ"ח משג"ח נוסרו מט' אנוסה בני שנואה בני נדה בני המודה בני מדיבה בני שבלות בני אנוסה בני שנואה בני נדה בני המודה בני מריבה בני שבלות בני גרושת הלב בני עורבוציא בני תאודה בני מריבה בני מנטרין בני שנינו במסבת הלה מפני מה הוויין ל' לאדה בנים בעלי מומין מפני שבונו במסבת הלה מפני מה הוויין ל' לאדה בנים בעלי מומין מפני מפני שאותה איבה נחצעת לו פ' אונה מתרלית לו ר' יהודה אומר מפני שאותה או בשת השתש אום הסי אמיוא הצלי אוא בלא מומין מפני מפני שאותה או במעה יפיים ואח"ר יבעול. בני שואה במשב אואל אה הוא אריך לאוחה מעשה יפיים ואח"ר יבעול. בני שואה במשב אלו הם אוא אריך לאוחה מעשה יפיים ואח"ר יבעול. בני שואה במשמה והוא אריך לאוחה מעשה יפיים ואח"ר יבעול. בני שואה במשמה אמים שביל שבולה שרי. בני כדה אע"פ שארי מודה מן החודה א שהאה של מסים אל מביו ו"מ להוד מהם להלד שנה או בנדוו שאסורי בחשמים המעם וה"ה נמיאה להד מההם להצי שריאה בני מודה הלהד להד בלה שני ללות בל מוד לא שבות ול ואוד מה הכר בי המרה בלי לא החרת. בני מודה הבי אם בלחבון לאו והדמה לו החרת. בני מודה הלהרב לי לא בעי לא בני מודה בה שם מתקו שהים ביחד בכל פעם דהייל בילה זו כמו זנות כיון שאים מתוך הבי. בני שכרות שהוא או מיא בילה זו כמו זנות כיון שאים מתוך הבי. בני שכרות שהוא או היא ל

שתהיה לו עבד ותשמור מלותיו: (עו) כאשר צוך. אף על כבוד אב ואם לנטון במרה שלא' (שמות טו) שם שם לו מל כבוד אב ואם לנטון במרה שלא' (שמות טו) שם שם לו הוק ומשפט: (יו) ולא תנאף. אין ל' ניאוף ז אלא באשת איש: (יח) ולא תתאוה. לא תירוג אף הוא ל' המדה ח ממו (בראשית ב) נהמד למראה דמתרגמינן דמרנג למהזי:

רכ שמור ליראה את חשם הנכבד והנורא ועל כן יצונו שגוכור בשמור ליראה את חשם הנכבד והנורא ועל כן יצונו שגוכור לני היר החוקה והורוע הנסוית שראינו ביציאת מצרים וממנו לנו היראה כמו שאמר וירא שהלא את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ועל כן צוך ה' אלהיך לעשות את דומות והמשכיל יבן והיסיף, ביאור בדבור כבד כאשר צוך ה' הבותינו והמשכיל יבן והיסיף, ביאור ולפיכך הוסיף ולמען ייסב לך כמו שנא' גם ה' יתן המוב וארצנו התן ינלהוביאר ולא תענה לך כמו שנא' גם ה' יתן המוב וארצנו התן ינלהוביאר ולא תענה ברעד עד שוא' לאסור להעיד על הברו אפי' דבר שאינו כלום ולא קנו מידו כי שוא בר בנו שועיד אםר בלונו ליתן לזה כנה ולא קנו מדור כי שוא בר במנו היו בשה מוד בר במל החסור ולא התפוד שהקרים האשה בעבור כי יצד לב האדם רע מנעריו באשה שהקרים האשה בעבור כי יצד לב האדם רע מנעריו באשה